

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/78/2021
Identifikačné číslo spisu: 8116011881
Dátum vydania rozhodnutia: 07.12.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Dana Wänkeová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:8116011881.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedníčky JUDr. Dany Wänkeovej a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci proti obvinenému F. X. a spol. pre pokračujúci zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 4 Trestného zákona na neverejnom zasadnutí konanom 7. decembra 2021 v Bratislave o dovolaní obvineného F. X. proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 11. apríla 2018, sp. zn. 2To/51/2017, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného F. X. odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Prešov (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 3. novembra 2017, sp. zn. 41T/76/2016, uznal obvinených S. N. a F. X. vinnými zo zločinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 4 Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. i) Trestného zákona, a obvineného O. S. vinného zo zločinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. i) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

pretože ako organizovaná skupina v štruktúre:

- Ing. F. K. - organizátor organizovanej skupiny s tovarom cukor a člen organizovanej v štruktúre s obchodom olej, kde jeho úlohou v skupine bolo vytváranie faktúr a bankových prevodov medzi spoločnosťami, ako aj daňové konanie,
- S. N. - člen organizovanej skupiny s tovarom cukor a organizátor organizovanej skupiny s tovarom olej, kde jeho úloha v skupine bola zabezpečiť podpísanie vytvorených faktúr ostatnými členmi skupiny a reálne zabezpečovať dodávky tovaru konečnému odberateľovi,
- F. H. - člen organizovanej skupiny, ktorého úlohou bolo podpisovať vytvorené faktúry za spoločnosť U., a preukazovať reálnosť objednávok a podnikateľskej činnosti telefonickým kontaktovaním dodávateľa F. X.,
- F. X. ako člen organizovanej skupiny, konateľ spoločnosti D. a D.-N., cez ktoré bol fakturačne predávaný tovar olej a cukor a ako člen organizovanej skupiny mal od S. N. prebrať vytvorené faktúry, ktoré následne podpísal a opečiatkoval, plniac jeho pokyny,

- O. S. ako člen organizovanej skupiny konajúci za spoločnosti G. a F., ktorý podpisoval vytvorené faktúry, a odovzdal ich ostatným členom skupiny plniac ich pokyny,

vytvorili po vzájomnej dohode v období od 1. marca 2013 do 17. septembra 2015 v meste Košice a Humenné účelový reťazec viacerých obchodných spoločností a to N. P. D., s. r. o., so sídlom v O. XXXX/Xb, S., K. XX, identifikačné číslo: XXX XX XXX (ďalej len „N. P. D.“), X., s. r. o., so sídlom V. XXX/XX, K. X-Ž., identifikačné číslo: XXX XX XXX (ďalej len „X.“), G. D., s. r. o., so sídlom Q. XXX/XX, Č. S., K., identifikačné číslo: XXX XX XXX (ďalej len „G.“), E..V.I.. N. spol. s r. o., IČO: XX XXX XXX, so sídlom H. - m. č. N. H., Y. H. Vládneho programu 1 (ďalej len „E..V.I.“), D., s. r. o., IČO: XXXXXXXXX, so sídlom Y. X, G.-N. S. (ďalej len „D.“), D.-N. spol. s r. o., IČO: XX XXX XXX, so sídlom H. XX, H.Š. (ďalej len „D.-N.“), Z. E., s. r. o., IČO: XX XXX XXX, so sídlom K. X, H. (ďalej len „Z. E.“), U., s. r. o., IČO: XX XXX XXX, so sídlom E. XX/A, H.-K. (ďalej len „U.“), G., s. r. o., IČO: XX XXX XXX, so sídlom E., Š. XX (ďalej len „G.“), a F., s. r. o., IČO: XX XXX XXX, so sídlom G., H. X (ďalej len „F.“), ktoré spoločne s určitou deľbou určených úloh medzi sebou plánovane a koordinovane riadili, takto predstierajúc obchodovanie s potravinárskym tovarom [cukor, slnečnicový a repkový olej (ďalej len „olej“)], F. K. dojednával priame dodávky tovaru cukru od poľských dodávateľov cukru a S. N. dojednával priame dodávky tovaru od rumunských dodávateľov oleja, všetko do spoločnosti H. P. O., s. r. o., skrátený názov: H., s. r. o., IČO: XX XXX XXX, so sídlom N. X, K. (ďalej len „H.“), kde tovar v Poľsku bez DPH nakupovala spoločnosť česká spoločnosť G., tovar v Rumunsku bez DPH nakupovala česká spoločnosť N. P. D., pričom F. K. usmerňujú F. H. a S. N., kde S. N. usmerňujú F. X. a O. S. pre konečného odberateľa H. vsunuli reťazec vyššie menovaných spoločností, ktoré fakturačnými a peňažnými tokmi predstierali reálne obchody s týmto tovarom napriek tomu, že tovar bol dodávaný od poľských a rumunských dodávateľov priamo do spoločnosti H., z dôvodu skrátenia dane v spoločnosti G. a F. tým spôsobom, že po vytvorení rôznych vzájomných zoskupení obchodných spoločností deklarujúcich dodávanie tovaru, na základe nepravdivých účtovných a daňových dokladov svedčiacich o nákupe a predaji tovaru si neoprávnene v rozpore § 8, § 19, § 43 ods. 5 písm. c), § 49 ods. 1, ods. 2 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) v znení neskorších predpisov uplatňovali v daňových priznaniach odpočítanie DPH v úmysle vyhnúť sa daňovej povinnosti, ktorá vyplývala z iných zdaniteľných plnení, pričom tohto konania sa dopustili v týchto prípadoch:

X) O. S. ako konateľ a spoločník v mene spoločnosti G. podal za súčinnosti s ostatnými členmi organizovanej skupiny dňa 29. júla 2013 na Daňovom úrade Bratislava (ďalej len „DÚ Bratislava“) riadne daňové priznanie DPH za zdaňovacie obdobie 2. štvrťrok 2013, v ktorom si uplatnil odpočet dane vo výške 726.182,10 eura, pričom v tomto daňovom priznaní boli zahrnuté vstupné faktúry o nákupe tovaru od českej spoločnosti G. bez DPH, ako aj vstupné faktúry o nákupe rovnakého nereálneho tovaru od slovenskej spoločnosti E..V.I.. s DPH, kde reálne tovar bol priamo od poľského dodávateľa dovezený a vyskladnený v sklade spoločnosti H., ale fakturačne bol tovar odpredaný v reťazci spoločnosti G. - G. - D. - Z. E. a H. s DPH, pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tovaru s DPH od slovenskej spoločnosti E..V.I.. nedošlo, čím takto skrátil daň vo výške 330.179,44 eura;

X) O. S. splnomocnený konateľ v mene spoločnosti G. podal za súčinnosti s ostatnými členmi organizovanej skupiny dňa 25. októbra 2013 na DÚ Bratislava riadne daňové priznanie DPH za zdaňovacie obdobie 3. štvrťrok 2013, v ktorom si uplatnil odpočet dane vo výške 337.107,76 eura, pričom v tomto daňovom priznaní boli zahrnuté vstupné faktúry o nákupe tovaru od českej spoločnosti G. bez DPH, ako aj vstupné faktúry o nákupe rovnakého nereálneho tovaru od slovenskej spoločnosti E..V.I.. s DPH, kde reálne tovar bol priamo od poľského dodávateľa dovezený a vyskladnený v sklade spoločnosti H., ale fakturačne bol tovar odpredaný v reťazci spoločnosti G. - G. - D. - Z. E. a H. s DPH, pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tovaru s DPH od slovenskej spoločnosti E..V.I.. nedošlo, čím takto skrátil daň vo výške 156.401,76 eura;

X) O. S. ako jediná osoba, ktorá mala oprávnenie podávať elektronické daňové priznanie k DPH v mene spoločnosti G. podal za súčinnosti s ostatnými členmi organizovanej skupiny elektronicky dňa 9. februára 2014 na Daňovom úrade Humenné (ďalej len „DÚ Humenné“) riadne daňové priznanie DPH za zdaňovacie obdobie 4. štvrťrok 2013, v ktorom si uplatnil odpočet dane vo výške 285.071,43 eura, pričom v tomto daňovom priznaní boli zahrnuté vstupné faktúry o nákupe tovaru od českej spoločnosti G. bez DPH, ako vstupné faktúry o nákupe rovnakého nereálneho tovaru od slovenskej spoločnosti

E..V.I.. s DPH, kde reálne tovar bol priamo od poľského dodávateľa dovezený a vyskladnený v sklade spoločnosti H., ale fakturačne bol tovar odpredaný v reťazci spoločnosti G. - G. - D. - Z. E. a H. s DPH, pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tovaru s DPH od slovenskej spoločnosti E..V.I.. nedošlo, čím takto skrátil daň vo výške 126.743,03 eura;

X) O. S. ako jediná osoba, ktorá mala oprávnenie podávať elektronické daňové priznanie k DPH v mene spoločnosti G. podal za súčinnosti s ostatnými členmi organizovanej skupiny elektronicky dňa 24. februára 2014 na DÚ Humenné riadne daňové priznanie DPH za zdaňovacie obdobie január 2014, v ktorom si uplatnil odpočet dane vo výške 69.768,80 eura, pričom v tomto daňovom priznaní boli zahrnuté vstupné faktúry o nákupe tovaru od českej spoločnosti G. bez DPH, ako vstupné faktúry o nákupe rovnakého nereálneho tovaru od slovenskej spoločnosti E..V.I.. s DPH, kde reálne tovar bol priamo od poľského dodávateľa dovezený a vyskladnený v sklade spoločnosti H., ale fakturačne bol tovar odpredaný v reťazci spoločnosti G. - G. - D. - Z. E. a H. s DPH, pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tovaru s DPH od slovenskej spoločnosti E..V.I.. nedošlo, čím takto skrátil daň vo výške 31.850 eur;

X) O. S. ako jediná osoba, ktorá mala oprávnenie podávať elektronické daňové priznanie k DPH v mene spoločnosti G. podal za súčinnosti s ostatnými členmi organizovanej skupiny elektronicky dňa 24. marca 2014 na DÚ Humenné riadne daňové priznanie DPH za zdaňovacie obdobie február 2014, v ktorom si uplatnil odpočet dane vo výške 93.034,23 eura, pričom v tomto daňovom priznaní boli zahrnuté vstupné faktúry o nákupe tovaru od českej spoločnosti G. bez DPH, ako vstupné faktúry o nákupe rovnakého nereálneho tovaru od slovenskej spoločnosti E..V.I.. s DPH, kde reálne tovar bol priamo od poľského dodávateľa dovezený a vyskladnený v sklade spoločnosti H., ale fakturačne bol tovar odpredaný v reťazci spoločnosti G. - G. - D. - Z. E. a H. s DPH, pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tovaru s DPH od slovenskej spoločnosti E..V.I.. nedošlo, čím takto skrátil daň vo výške 43.771,83 eura;

X) O. S. ako jediná osoba, ktorá mala oprávnenie podávať elektronické daňové priznanie k DPH v mene spoločnosti G. podal za súčinnosti s ostatnými členmi organizovanej skupiny elektronicky dňa 24. apríla 2014 na DÚ Humenné riadne daňové priznanie DPH za zdaňovacie obdobie marec 2014, v ktorom si uplatnil odpočet dane vo výške 75.548,22 eura, pričom v tomto daňovom priznaní boli zahrnuté vstupné faktúry o nákupe tovaru od českej spoločnosti G. bez DPH, ako vstupné faktúry o nákupe rovnakého nereálneho tovaru od slovenskej spoločnosti E..V.I.. s DPH, kde reálne tovar bol priamo od poľského dodávateľa dovezený a vyskladnený v sklade spoločnosti H., ale fakturačne bol tovar odpredaný v reťazci spoločnosti G. - G. - D. - Z. E. a H. s DPH, pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tovaru s DPH od slovenskej spoločnosti E..V.I.. nedošlo, čím takto skrátil daň vo výške 35.714,22 eura;

X) O. S. ako jediná osoba, ktorá mala oprávnenie podávať elektronické daňové priznanie k DPH v mene spoločnosti G. podal za súčinnosti s ostatnými členmi organizovanej skupiny elektronicky dňa 21. mája 2014 na DÚ Humenné riadne daňové priznanie DPH za zdaňovacie obdobie apríl 2014, v ktorom si uplatnil odpočet dane vo výške 88.055,91 eura, pričom v tomto daňovom priznaní boli zahrnuté vstupné faktúry o nákupe tovaru od českej spoločnosti G. bez DPH, ako vstupné faktúry o nákupe rovnakého nereálneho tovaru od slovenskej spoločnosti E..V.I.. s DPH, kde reálne tovar bol priamo od poľského dodávateľa dovezený a vyskladnený v sklade spoločnosti H., ale fakturačne bol tovar odpredaný v reťazci spoločnosti G. - G. - EXIN - Z. E. a H. s DPH, pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tovaru s DPH od slovenskej spoločnosti E..V.I.. nedošlo, čím takto skrátil daň vo výške 40.032,56 eura;

X) O. S. ako jediná osoba, ktorá mala oprávnenie podávať elektronické daňové priznanie k DPH v mene spoločnosti G. podal za súčinnosti s ostatnými členmi organizovanej skupiny elektronicky dňa 25. júna 2014 na DÚ Humenné riadne daňové priznanie DPH za zdaňovacie obdobie máj 2014, v ktorom si uplatnil odpočet dane vo výške 109.104,71 eura, pričom v tomto daňovom priznaní boli zahrnuté vstupné faktúry o nákupe tovaru od českej spoločnosti G. bez DPH, ako vstupné faktúry o nákupe rovnakého nereálneho tovaru od slovenskej spoločnosti E..V.I.. s DPH, kde reálne tovar bol priamo od poľského dodávateľa dovezený a vyskladnený v sklade spoločnosti H., ale fakturačne bol tovar odpredaný v reťazci spoločnosti G. - G. - D. - Z. E. a H. s DPH, pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tovaru s DPH od slovenskej spoločnosti H.R.V. nedošlo, čím takto skrátil daň vo výške 49.205,10 eura;

X) O. S. ako jediná osoba, ktorá mala oprávnenie podávať elektronické daňové priznanie k DPH v mene spoločnosti G. podal za súčinnosti s ostatnými členmi organizovanej skupiny elektronicky dňa 25. júla 2014 na DÚ Humenné riadne daňové priznanie DPH za zdaňovacie obdobie jún 2014, v ktorom si

uplatnil odpočet dane vo výške 101.120,24 eura, pričom v tomto daňovom priznaní boli zahrnuté vstupné faktúry o nákupe tovaru od českej spoločnosti G. bez DPH, ako vstupné faktúry o nákupe rovnakého nereálneho tovaru od slovenskej spoločnosti E..V..I.. s DPH, kde reálne tovar bol priamo od poľského dodávateľa dovezený a vyskladnený v sklade spoločnosti H., ale fakturačne bol tovar odpredaný v reťazci spoločnosti G. - G. - D. - Z. E. a H. s DPH, pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tovaru s DPH od slovenskej spoločnosti E..V..I.. nedošlo, čím takto skrátil daň vo výške 46.472,24 eura;

XX) O. S. ako jediná osoba, ktorá mala oprávnenie podávať elektronické daňové priznanie k DPH v mene spoločnosti G. podal za súčinnosti s ostatnými členmi organizovanej skupiny elektronicky dňa 1. augusta 2014 na DÚ Humenné riadne daňové priznanie DPH za zdaňovacie obdobie júl 2014, v ktorom si uplatnil odpočet dane vo výške 75.024 eur, pričom v tomto daňovom priznaní boli zahrnuté vstupné faktúry o nákupe tovaru od českej spoločnosti G. bez DPH, ako vstupné faktúry o nákupe rovnakého nereálneho tovaru od slovenskej spoločnosti E..V..I.. s DPH, kde reálne tovar bol priamo od poľského dodávateľa dovezený a vyskladnený v sklade spoločnosti H., ale fakturačne bol tovar odpredaný v reťazci spoločnosti G. - G. - D. - Z. E. a H. s DPH, pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tovaru s DPH od slovenskej spoločnosti E..V..I.. nedošlo, čím takto skrátil daň vo výške 34.950 eur;

XX) O. MugraW.er ako jediná osoba, ktorá mala oprávnenie podávať elektronické daňové priznanie k DPH v mene spoločnosti F. podal za súčinnosti s ostatnými členmi organizovanej skupiny elektronicky dňa 24. októbra 2014 na DÚ Bratislava elektronicky riadne daňové priznanie DPH za zdaňovacie obdobie 3. štvrťrok 2014, v ktorom si uplatnil odpočet dane vo výške 41.797,95 eura, pričom v tomto daňovom priznaní boli zahrnuté vstupné faktúry o nákupe tovaru od českej spoločnosti G. bez DPH, ako vstupné faktúry o nákupe rovnakého nereálneho tovaru od slovenskej spoločnosti E..V..I.. s DPH, kde reálne tovar bol priamo od poľského dodávateľa dovezený a vyskladnený v sklade spoločnosti H., ale fakturačne bol tovar odpredaný v reťazci spoločnosti G. - F. - D. a H. s DPH, pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tovaru s DPH od slovenskej spoločnosti E..V..I.. nedošlo, čím takto skrátil daň vo výške 19.467,80 eura;

XX) O. S. ako jediná osoba, ktorá mala oprávnenie podávať elektronické daňové priznanie k DPH v mene spoločnosti F. podal za súčinnosti s ostatnými členmi organizovanej skupiny elektronicky dňa 23. januára 2015 na DÚ Bratislava elektronicky riadne daňové priznanie DPH za zdaňovacie obdobie 4. štvrťrok 2014, v ktorom si uplatnil odpočet dane vo výške 248.390,76 eura, pričom v tomto daňovom priznaní boli zahrnuté vstupné faktúry o nákupe tovaru od českých spoločností G. (cukor) a N. P. D. (olej) bez DPH, ako vstupné faktúry o nákupe rovnakého nereálneho tovaru od slovenskej spoločnosti E..V..I.. s DPH, kde reálne tovar bol priamo od poľského a rumunského dodávateľa dovezený a vyskladnený v sklade spoločnosti H., ale fakturačne bol tovar odpredaný v reťazci spoločnosti: 1. reťazec cukor - G. - F. - D. a H. s DPH, 2. reťazec olej - N. P. D. - F. - D.-N. - U. a H. s DPH, pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tovaru s DPH od slovenskej spoločnosti E..V..I.. nedošlo, čím ako organizovaná skupina skrátili daň a takto spôsobili škodu Slovenskej republike v zastúpení DÚ Bratislava vo výške 117.607,24 eura;

XX) O. S. ako jediná osoba, ktorá mala oprávnenie podávať elektronické daňové priznanie k DPH v mene spoločnosti F. podal za súčinnosti s ostatnými členmi organizovanej skupiny elektronicky dňa 20. februára 2015 na DÚ Bratislava elektronicky riadne daňové priznanie DPH za zdaňovacie obdobie január 2015, v ktorom si uplatnil odpočet dane vo výške 146.261,33 eura, pričom v tomto daňovom priznaní boli zahrnuté vstupné faktúry o nákupe tovaru od českých spoločností G. (cukor) a N. P. D. (olej) bez DPH, ako vstupné faktúry o nákupe rovnakého nereálneho tovaru od slovenskej spoločnosti G. s DPH, kde reálne tovar bol priamo od poľského a rumunského dodávateľa dovezený a vyskladnený v sklade spoločnosti H., ale fakturačne bol tovar odpredaný v reťazci spoločnosti: 1. reťazec cukor - G. - F. - D. a H. s DPH, 2. reťazec olej - N. P. D. - F. - D.-N. - U. a H. s DPH, pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tovaru s DPH od slovenskej spoločnosti G. nedošlo, čím ako organizovaná skupina skrátili daň a takto spôsobili škodu Slovenskej republike v zastúpení DÚ Bratislava vo výške 68.961,24 eura;

XX) O. S. ako jediná osoba, ktorá mala oprávnenie podávať elektronické daňové priznanie k DPH v mene spoločnosti F. podal za súčinnosti s ostatnými členmi organizovanej skupiny elektronicky dňa 24. marca 2015 na DÚ Bratislava elektronicky riadne daňové priznanie DPH za zdaňovacie obdobie február 2015, v ktorom si uplatnil odpočet dane vo výške 66.976,41 eura, pričom v tomto daňovom priznaní boli zahrnuté vstupné faktúry o nákupe tovaru od českých spoločností G. (cukor) a N. P. D. (olej) bez

DPH, ako vstupné faktúry o nákupe rovnakého nereálneho tovaru od slovenskej spoločnosti G. s DPH, kde reálne tovar bol priamo od poľského a rumunského dodávateľa dovezený a vyskladnený v sklade spoločnosti H., ale fakturačne bol tovar odpredaný v reťazci spoločnosti: 1. reťazec cukor - G. - F. - D. a H. s DPH, 2. reťazec olej - N. P. D. - F. - D.-N. - U. a H. s DPH, pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tovaru s DPH od slovenskej spoločnosti G. nedošlo, čím ako organizovaná skupina skrátili daň a takto spôsobili škodu Slovenskej republike v zastúpení DÚ Bratislava vo výške 33.013,36 eura;

XX) O. S. ako jediná osoba, ktorá mala oprávnenie podávať elektronické daňové priznanie k DPH v mene spoločnosti F. podal za súčinnosti s ostatnými členmi organizovanej skupiny elektronicky dňa 22. apríla 2015 na DÚ Bratislava elektronicky riadne daňové priznanie DPH za zdaňovacie obdobie marec 2015, v ktorom si uplatnil odpočet dane vo výške 148.406,99 eura, pričom v tomto daňovom priznaní boli zahrnuté vstupné faktúry o nákupe tovaru od českých spoločností G. (cukor) a N. P. D. (olej) bez DPH, ako vstupné faktúry o nákupe rovnakého nereálneho tovaru od slovenskej spoločnosti G. s DPH, kde reálne tovar bol priamo od poľského a rumunského dodávateľa dovezený a vyskladnený v sklade spoločnosti H., ale fakturačne bol tovar odpredaný v reťazci spoločnosti: 1. reťazec cukor - G. - F. - D. a H. s DPH, 2. reťazec olej - N. P. D. - F. - D.-N. - U. a H. s DPH, pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tovaru s DPH od slovenskej spoločnosti G. nedošlo, čím ako organizovaná skupina skrátili daň a takto spôsobili škodu Slovenskej republike v zastúpení DÚ Bratislava vo výške 65.005,25 eura;

XX) O. S. ako jediná osoba, ktorá mala oprávnenie podávať elektronické daňové priznanie k DPH v mene spoločnosti F. podal za súčinnosti s ostatnými členmi organizovanej skupiny elektronicky dňa 22. mája 2015 na DÚ Bratislava elektronicky riadne daňové priznanie DPH za zdaňovacie obdobie apríl 2015, v ktorom si uplatnil odpočet dane vo výške 183.844,69 eura, pričom v tomto daňovom priznaní boli zahrnuté vstupné faktúry o nákupe tovaru od českých spoločností G. (cukor) a N. P. D. (olej) bez DPH, ako vstupné faktúry o nákupe rovnakého nereálneho tovaru od slovenskej spoločnosti G. s DPH, kde reálne tovar bol priamo od poľského a rumunského dodávateľa dovezený a vyskladnený v sklade spoločnosti H., ale fakturačne bol tovar odpredaný v reťazci spoločnosti: 1. reťazec cukor - G. - F. - D. a H. s DPH, 2. reťazec olej - N. P. D. - F. - D.-N. - U. a H. s DPH, pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tovaru s DPH od slovenskej spoločnosti G. nedošlo, čím ako organizovaná skupina skrátili daň a takto spôsobili škodu Slovenskej republike v zastúpení DÚ Bratislava vo výške 74.890,69 eura;

XX) O. S. ako jediná osoba, ktorá mala oprávnenie podávať elektronické daňové priznanie k DPH v mene spoločnosti F. podal za súčinnosti s ostatnými členmi organizovanej skupiny elektronicky dňa 18. júna 2015 na DÚ Bratislava elektronicky riadne daňové priznanie DPH za zdaňovacie obdobie máj 2015, v ktorom si uplatnil odpočet dane vo výške 218.454,82 eura, pričom v tomto daňovom priznaní boli zahrnuté vstupné faktúry o nákupe tovaru od českých spoločností G. (cukor) a N. P. D. (olej) bez DPH, ako vstupné faktúry o nákupe rovnakého nereálneho tovaru od slovenskej spoločnosti G. s DPH, kde reálne tovar bol priamo od poľského a rumunského dodávateľa dovezený a vyskladnený v sklade spoločnosti H., ale fakturačne bol tovar odpredaný v reťazci spoločnosti: 1. reťazec cukor - G. - F. - D. a H. s DPH, 2. reťazec olej - N. P. D. - F. - D.-N. - U. a H. s DPH, pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tovaru s DPH od slovenskej spoločnosti G. nedošlo, čím ako organizovaná skupina skrátili daň a takto spôsobili škodu Slovenskej republike v zastúpení DÚ Bratislava vo výške 93.218,64 eura;

XX) O. S. ako jediná osoba, ktorá mala oprávnenie podávať elektronické daňové priznanie k DPH v mene spoločnosti F. podal za súčinnosti s ostatnými členmi organizovanej skupiny elektronicky dňa 27. júla 2015 na DÚ Bratislava elektronicky riadne daňové priznanie DPH za zdaňovacie obdobie jún 2015, v ktorom si uplatnil odpočet dane vo výške 222.355,94 eura, pričom v tomto daňovom priznaní boli zahrnuté vstupné faktúry o nákupe tovaru od českých spoločností G. (cukor) a N. P. D. (olej) bez DPH, ako vstupné faktúry o nákupe rovnakého nereálneho tovaru od slovenskej spoločnosti G. s DPH, kde reálne tovar bol priamo od poľského a rumunského dodávateľa dovezený a vyskladnený v sklade spoločnosti H., ale fakturačne bol tovar odpredaný v reťazci spoločnosti: 1. reťazec cukor - G. - F. - D. a H. s DPH, 2. reťazec olej - N. P. D. - F. - D.-N. - U. a H. s DPH, pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tovaru s DPH od slovenskej spoločnosti G. nedošlo, čím ako organizovaná skupina skrátili daň a takto spôsobili škodu Slovenskej republike v zastúpení DÚ Bratislava vo výške 105.100 eur;

XX) O. S. ako jediná osoba, ktorá mala oprávnenie podávať elektronické daňové priznanie k DPH v mene spoločnosti F. podal za súčinnosti s ostatnými členmi organizovanej skupiny elektronicky dňa 19. augusta 2015 na DÚ Bratislava elektronicky riadne daňové priznanie DPH za zdaňovacie obdobie júl 2015, v ktorom si uplatnil odpočet dane vo výške 179.670,93 eura, pričom v tomto daňovom priznaní

boli zahrnuté vstupné faktúry o nákupe tovaru od českých spoločností G. (cukor) a N. P. D. (olej) bez DPH, ako vstupné faktúry o nákupe rovnakého nereálneho tovaru od slovenskej spoločnosti G. s DPH, kde reálne tovar bol priamo od poľského a rumunského dodávateľa dovezený a vyskladnený v sklade spoločnosti H., ale fakturačne bol tovar odpredaný v reťazci spoločnosti: 1. reťazec cukor - G. - F. - D. a H. s DPH, 2. reťazec olej - N. P. D. - F. - D.-N. - U. a H. s DPH, pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tovaru s DPH od slovenskej spoločnosti G. nedošlo, čím ako organizovaná skupina skrátili daň a takto spôsobili škodu Slovenskej republike v zastúpení DÚ Bratislava vo výške 85.280,04 eura;

- v uvedených prípadoch v bodoch 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 došlo spoločným konaním obvinených Ing. F. K., S. N., F. X. a O. S. ako organizovanej skupiny v spoločnosti G. k skráteniu dane v celkovej výške 895.320,18 eura;
- v uvedených prípadoch v bodoch 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19 došlo spoločným konaním obvinených Ing. F. K., S. N., F. X. a O. S. ako organizovanej skupiny v spoločnosti F. k skráteniu dane v celkovej výške 662.544,26 eura;

čím spolu ak organizovaná skupina skrátili daň za obe spoločnosti G. a F. v celkovej výške 1.557.864,44 eura.

Za to obvinenému S. N.Č. okresný súd uložil podľa § 276 ods. 4 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j), písm. n) Trestného zákona pri neexistencii príťažujúcich okolností podľa § 37 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere siedmich rokov nepodmienečne, na ktorého výkon ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia. Zároveň mu okresný súd uložil podľa § 58 ods. 2 Trestného zákona trest prepadnutia majetku, a podľa § 61 ods. 1, ods. 6 Trestného zákona trest zákazu činnosti vykonávať akúkoľvek účtovnú činnosť podľa zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v rámci obchodných spoločností na dobu šiestich rokov.

Obvinenému F. X. okresný súd uložil podľa § 276 ods. 4 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j) Trestného zákona pri neexistencii príťažujúcich okolností podľa § 37 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere siedmich rokov nepodmienečne, na ktorého výkon ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia. Zároveň mu okresný súd uložil podľa § 58 ods. 2 Trestného zákona trest prepadnutia majetku, a podľa § 61 ods. 1, ods. 6 Trestného zákona trest zákazu činnosti vykonávať akúkoľvek účtovnú činnosť podľa zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v rámci obchodných spoločností na dobu šiestich rokov.

Obvinenému O. S. okresný súd uložil podľa § 276 ods. 4 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j) Trestného zákona pri neexistencii príťažujúcich okolností podľa § 37 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere troch rokov nepodmienečne, na ktorého výkon ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia. Zároveň mu okresný súd uložil podľa § 58 ods. 2 Trestného zákona trest prepadnutia majetku, a podľa § 61 ods. 1, ods. 6 Trestného zákona trest zákazu činnosti vykonávať akúkoľvek účtovnú činnosť podľa zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v rámci obchodných spoločností na dobu šiestich rokov. Zároveň mu podľa § 83 ods. 1 písm. c) Trestného zákona uložil zhabanie vecí - peňažné prostriedky na účte obchodnej spoločnosti D., s. r. o., vedenom v Slovenskej sporiteľni, a. s., č. ú. 5032204617/0900 vo výške 22.926,97 eura.

Obvinení F. X. a S. N. a krajský prokurátor napadli uvedený rozsudok okresného súdu odvolaniami, na základe ktorých Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 11. apríla 2018, sp. zn. 2To/51/2017, podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku zrušil v napadnutom rozsudku výrok o treste u obvineného F. X. a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku mu uložil podľa § 276 ods. 4 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov, na výkon ktorého ho krajský súd podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Zároveň mu krajský súd podľa § 61 ods. 1, ods. 6 Trestného zákona uložil trest zákazu činnosti vykonávať akúkoľvek účtovnú činnosť podľa zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v rámci obchodných spoločností na dobu šesť

rokov. Krajský súd podľa § 319 Trestného poriadku zamietol odvolania obvineného S. N. a krajského prokurátora ako nedôvodné.

Proti rozsudku krajského súdu, ktorý bol obvineným F. X. a S. N. doručený 27. júna 2018 a ich obhajcom JUDr. Jánovi Vrbovi 26. júna 2018 a JUDr. Marekovi Tkáčovi 27. júna 2018, podal obvinený F. X. najprv sám 12. apríla 2021 a následne prostredníctvom obhajcu 21. júna 2021 dovolanie a to z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), písm. g), písm. i) Trestného poriadku.

V odôvodnení tohto mimoriadneho opravného prostriedku obvinený F. X. vo vzťahu k naplneniu dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku uviedol, že v jeho trestnej veci požiadavka objasňovania rovnako skutočností svedčiacich v jeho neprospech ako aj v jeho prospech a prihladnutie na skutočnosti svedčiace v jeho prospech v konaní a pri rozhodovaní, nebola dodržaná. Pokračoval, že na hlavných pojednávaniach vedených pred okresným súdom, v rámci vykonávaného dokazovania, viackrát mal záujem reagovať na rôzne situácie a tvrdenia, predniesť svoje stanovisko a argumentovať, avšak zo strany súdu mu to nebolo umožnené s odôvodnením, že dostane priestor na vyjadrenie v neskoršom štádiu konania pred súdom. Podľa obvineného je zrejmé, že inú kvalitu a výpovednú hodnotu má vyjadrenie, resp. stanovisko obžalovaného k tomu - ktorému dôkazu bezprostredne po jeho vykonaní na hlavnom pojednávaní ako keď obžalovaný svoje pripomienky prezentuje, napr. na záver konania v rámci záverečnej reči. Poznamenal, že nastal stav, že okresný súd mu neumožnil dodatočne sa vyjadriť k jednotlivým dôkazom vykonaným na hlavných pojednávaniach tak, ako žiadal, čím nastal stav, že mu postupom súdu bolo odňaté jeho právo podľa § 34 ods. 1 Trestného poriadku. Táto skutočnosť síce nevyplýva zo zápisníc z jednotlivých hlavných pojednávaní, ktoré boli vo veci vyhotovené, ale s určitosťou je zreteľne zistiteľná zo zvukových záznamov, ktoré boli z priebehu jednotlivých hlavných pojednávaní vyhotovené. Porušenie jeho práva na obhajobu obvinený vzhliadol tiež v tom, že v rámci doplnenia odôvodnenia odvolania - písomným podaním z 11. marca 2018 nastolil viacero návrhov na doplnenie dokazovania, o ktoré prokuratúra opierala svoje tvrdenia, že sa dopustil stíhaného skutku. Podľa obvineného nemal v priebehu konania pred okresným súdom, rovnako ani v odvolacom konaní možnosť oboznámiť sa s dôkazmi, ktoré ho mali údajne usvedčovať z páchania stíhanej trestnej činnosti. Obvinený uviedol, že pokiaľ by súd postupoval zákonným spôsobom, dodržal by zásadu rovnosti zbraní v predmetnej trestnej veci, bolo by prokuratúre výslovne uložené, aby reflektovala na jeho obhajobné námietky, či už v konaní pred okresným súdom, resp. v odvolacom konaní, a aby boli označené konkrétne dôkazy, ktorými je podľa názoru prokuratúry preukazovaná jeho vina, aby sa s nimi mal možnosť oboznámiť a realizovať svoje právo na obhajobu tým spôsobom, že na uvedené dôkazy bude môcť náležite reagovať, prípadne ich rozporovať a spochybníť.

V súvislosti s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku obvinený uviedol, že v rámci svojho písomného podania z 12. apríla 2021 (doručenom súdu 13. apríla 2021), ktorým podal dovolanie proti napadnutému rozsudku krajského súdu označil dôkazy, ktoré považuje nezákonné a tiež špecifikoval dôvod, pre ktorý ich nezákonnosť namietal (všetky dôkazy získané pri procesných úkonoch - domovej prehliadke podľa § 100 Trestného poriadku vykonanej 17. septembra 2015 o 06:00 hod. v byte č. 7 na II. poschodí bytového domu so súpisným číslom XXXX, vchod č. X na J. ulici v E.; prehliadke iných priestorov podľa § 100 Trestného poriadku vykonanej 17. septembra 2015 o 06:45 hod. v osobnom motorovom vozidle zn. Mercedes, čiernej farby, EČV: XAMXXXX; domovej prehliadke podľa § 100 Trestného poriadku vykonanej 17. septembra 2015 o 06:11 hod. v byte na III. poschodí bytového domu so súpisným číslom XXXX, vchod č. XX na Y. ul. v E. u S. N.). Podľa obvineného, dôkazy získané orgánmi činnými v trestnom konaní pri jednotlivých zaistovacích úkonoch - prehliadkach, boli získané nezákonným spôsobom, keďže pred ich výkonom nebol poučený, resp. dotknutá osoba, o svojich právach zákonným spôsobom. Poznamenal, že z opisu jednotlivých zápisníc o uvedených prehliadkach síce vyplýva formálne poučenie podľa § 104 Trestného poriadku. Uvedené poučenie však nie je podľa obvineného postačujúce a súladné so zákonom, uvedeným postupom tak podľa neho došlo k porušeniu jeho práv, keďže uvedená výzva vyznieva jednoznačne ako snaha orgánov činných v trestnom konaní o dosiahnutie jeho sebausvedčovania, resp. dosiahnutie aktívnej činnosti smerujúcej k zabezpečeniu podmienok pre vlastný trestný postih. Obvinený konštatoval, že prvok nezákonnosti je prítomný naprieč celým predmetným trestným konaním, od samého počiatku v

súvislosti s nezákonným získaním dôkazov pri jednotlivých prehliadkach, až po konečné rozhodnutie odvolacieho súdu.

Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku obvinený vidí v tom, že okresný súd a následne tak aj odvolací súd nesprávne vyhodnotili jeho podnikateľskú činnosť ako úmyselnú účasť na trestnej činnosti páchanej organizovanou skupinou, vyplýva z viacerých navzájom súvisiacich skutočností. V tomto smere obvinený poukázal na závery znaleckého posudku č. 7/2016, resp. 4/2017, vypracovaný Ing. Ľ. A., ktorý bol v konaní pred okresným súdom vypočutý na hlavnom pojednávaní 17. mája 2017, pričom vo vzťahu k obchodným spoločnostiam obvineného (D., s. r. o. a D.-N., s. r. o.) a na ktorého výpoveď poukázal. Vychádzajúc z vyjadrení znalca obvinený konštatoval, že ani znaleckým dokazovaním nebolo preukázané, aby obvinený, prostredníctvom svojich obchodných spoločností akýmkoľvek spôsobom participoval na páchaní úmyselnej trestnej činnosti. Poznamenal, že znalec nezistil v prípade jeho obchodných spoločností žiadne porušenie zákona, konkrétne účtovných predpisov, ktoré by bolo spôsobilé založiť jeho trestnoprávnu zodpovednosť v zmysle uznesenia o vznesení obvinenia, resp. neskôr v zmysle podanej obžaloby. Znalec tiež konštatoval, že rozdiel v cenách tovarov pri nákupe a predaji, ktoré sumy ostávali na jeho bankovom účte, predstavovali iba jeho maržu ako logický, predpokladaný výsledok podnikateľskej činnosti, ktorú vykonával. Obvinený konštatoval, že v označenom trestnom konaní nebol preukázaný, že by sa konkrétne akokoľvek obohatil na úkor štátu, keďže sporné finančné prostriedky, na ktoré orgány činné v trestnom konaní poukazovali, boli de facto jeho ziskom. Skutočnosť, že činnosť obchodných spoločností D., s. r. o. a D.-N., s. r. o. bola sama o sebe legálna, je zistením znalca majúcim zásadný význam pre jeho trestnú vec, keďže podľa obvineného to vlastne neguje tvrdenia orgánov činných v trestnom konaní o jeho účasti na stíhanej trestnej činnosti. Zopakoval, že jeho podnikateľská činnosť, aj po preskúmaní podkladov znalcov, bola posúdená a vyhodnotená ako legálna a štandardná, a teda v žiadnom prípade nemala byť súdom vyhodnotená ako protiprávna. Tým, že sa tak stalo, došlo podľa obvineného zo strany súdu vo vzťahu k jeho osobe a jeho obchodným spoločnostiam jednoznačne k nesprávnemu vyhodnoteniu jeho konania ako trestného činu. Predmetné pochybenie okresného súdu však následne podľa obvineného nebolo napravené ani v odvolacom konaní, kedy si odvolací súd, znovu v rozpore so závermi znalca, osvojil skutkové a právne závery okresného súdu a na jeho odvolacie námietky nijakým relevantným spôsobom nereagoval.

Rovnako nebolo podľa obvineného v oboch konaniach preukázané, že bol členom akejkoľvek organizovanej skupiny páchajúcej stíhanú trestnú činnosť. Obvinený je toho názoru, že ani napriek priznaniam obvinených K. a N., ani jeden z nich ho (obvineného, pozn.) nijakým spôsobom neusvedčuje z členstva v organizovanej skupine. Ďalej uviedol, že ani jedným z obžalovaných, resp. svedkov nebol usvedčený, že mal akúkoľvek vedomosť o tom, že v rámci svojej podnikateľskej činnosti dochádza tiež k páchaniu daňovej trestnej činnosti. V tejto súvislosti obvinený poukázal na výpoveď svedka Š., ktorý podľa názoru obvineného svojou výpoveďou potvrdil, že organizovanú skupinu tvorili osoby odlišné od osôb označených v obžalobe (vrátane osoby obvineného), ale daný svedok vlastne potvrdil, že pokiaľ akákoľvek organizovaná skupina existovala, tak táto bola vytvorená a jej činnosť vedome rozvíjali iba tri osoby (K., N. a Š.). Rovnako tak daný svedok nikdy v priebehu trestného konania neuviedol, žiadnu skutočnosť, ktorá by obvineného usvedčovala z vedomej a cielenej účasti na páchanie trestnej činnosti. Obvinený pokračoval, že svedok Š. veľmi podrobne popísal, kto stál za celou myšlienkou vytvorenia účelového reťazca obchodných spoločností za účelom obchodovania s potravinárskymi komoditami, v rámci ktorého sa bude realizovať aj daňová trestná činnosť. Rovnako tak popísal, akú činnosť mal na starosti ten - ktorý z trojice osôb K., N., Š. v rámci fungovania skupiny, t. j. že iba tieto tri osoby sa vedome a cielene podieľali na jej činnosti, pričom si boli vedomí protiprávneho charakteru ich aktivít. Rovnako tak si boli vedomí, že osoba obvineného a rovnako tak osoba obvineného S. boli na ich aktivity iba účelovo zneužitú pod zámienkou ponuky účasti na podnikateľskej činnosti a prísľubu jej legálnosti.

Z týchto dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd rozsudkom vyslovil, že napadnutým rozsudkom krajského súdu ako aj konaním, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v neprospech obvineného, a aby súčasne uvedeným výrokom podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a zároveň tomu predchádzajúce

rozhodnutie okresného súdu, a aby podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal súdu vec v potrebnom rozsahu prerokovať a rozhodnúť.

Prokurátor príslušnej krajskej prokuratúry v písomnom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že vzhľadom k tomu, že prokurátor nemá k dispozícii zvukové záznamy nevie posúdiť v dovolaní uvedené tvrdenia dovolateľa, avšak zo zápisníc z hlavného pojednávania nevyplýva, že postupom súdu bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu a už vôbec nie, že bolo toto právo na obhajobu súdom „odňaté“ spôsobom ako to naznačuje dovolateľ. Ak dovolateľ tvrdí, že v konaní pred prvostupňovým ani odvolacím súdom nemal možnosť oboznámiť sa s dôkazmi, ktoré ho mali usvedčovať zo spáchania trestnej činnosti k tomuto prokurátor uviedol, že dovolateľovi bola riadne doručená obžaloba, kde boli označené konkrétne dôkazy (v rámci návrhov prokurátora na dokazovanie na č. l. 163-165 obžaloby) a v priebehu hlavného pojednávania aj vykonané dôkazy, na základe ktorých súdy dospeli k záveru o vine dovolateľa, a preto argumentácia dovolateľa, že súdy mali prokuratúre uložiť označenie konkrétnych dôkazov preukazujúcich jeho vinu je podľa prokurátora prinajmenšom nelogická. Záverom uviedol, že pokiaľ ide o porušenie práva na obhajobu, tak ako je to namietané zo strany dovolateľa, konajúce súdy sa v dostatočnej miere vysporiadali s jeho argumentáciou resp. odvolacími námietkami a len na základe toho, že im nevyhoveli, nemožno konštatovať porušenie práva na obhajobu.

K druhému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku prokurátor uviedol, že ak dovolateľ poukazuje na dôkazy získané pri konkrétnych úkonoch (domové prehliadky, prehliadky iných priestorov) pričom nezákonnosť má spočívať v tom, že absentuje poučenie o zákaze sebaobviňovania, a teda súdy mali odmietnuť vykonať zápisnice o vykonaní domových prehliadok ako aj všetky ďalšie dôkazy na ne nadväzujúce, je prokurátor názoru, že súdy nemali žiadny dôvod nevykonať tieto dôkazy. Túto okolnosť (údajné porušenie ustanovení o vykonaní dôkazov) obvinený vyslovene uviedol už vo svojom odvolaní, kde s týmto jeho hodnotením nezákonnosti dôkazov sa však krajský súd vo svojom odôvodnení riadne vysporiadal, pričom prokurátor pripomenul, že v danom prípade ide iba o hodnotenie dôkazov zo strany súdu, čo najvyšší súd nie je v konaní o dovolaní oprávnený hodnotiť a posudzovať. Ďalej poznamenal, že zo zápisníc o vykonaní domových prehliadok a prehliadok iných priestorov a pozemkov nie sú potvrdzované dovolateľom uvádzané skutočnosti, keďže prehliadky boli vykonané v súlade so zákonom a po predchádzajúcej výzve na dobrovoľné vydanie vecí dôležitých pre trestné konanie; a obvinený nebol žiadnym spôsobom donucovaný k ich vydanie. Podľa prokurátora za zákonný spôsob získania dôkazu treba považovať splnenie formálnych (procesných) podmienok vyžadovaných Trestným poriadkom na vykonanie konkrétneho dôkazu, ako aj splnenie materiálnych (obsahových) podmienok. V tomto smere je podľa prokurátora možné sa stotožniť s postupom a rozhodnutím súdu prvého stupňa ako aj odvolacieho súdu. Nie je podľa prokurátora naplnený dovolací (dôvod, pozn.) tak, ako ho uvádza obvinený.

K tretiemu dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku prokurátor uviedol, že dovolateľ argumentuje najmä skutkovým stavom - výsledkami dokazovania, v rámci čoho vykonal hodnotenie dôkazov a vyslovil vlastné právne hodnotenia a závery, samozrejme iné ako okresný a krajský súd. Na základe vyššie uvedeného možno podľa prokurátora rezultovať, že ak obvinený v podanom dovolaní namieta spôsob hodnotenia dôkazov, rozporuje dôkaznú situáciu a popiera svoju vinu, ide „len“ o námietky skutkového charakteru, lebo zmenou spôsobu hodnotenia dôkazov sa snaží dovolateľ následne zmeniť znenie skutkovej vety výroku o vine vo svoj prospech, čo nie je prípustné.

Pre doplnenie prokurátor uviedol, že v uvedenej trestnej veci obvinený podal aj návrh na obnovu konania podľa § 393 a nasl. Trestného poriadku (sp. zn. 41Nt/25/2019), ktorý bol 24. júna 2021 podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku (zatiaľ neprávoplatne) zamietnutý. Napokon uvedenou trestnou vecou sa na podklade dovolania iného (spolu)obvineného S. N. už Najvyšší súd Slovenskej republiky zaoberal v konaní vedenom podľa sp. zn. 3Tdo/49/2019, keď dovolanie smerujúce proti napadnutému rozsudku krajského súdu podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody považoval prokurátor napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo za plne v súlade so zákonom. Z týchto dôvodov vzhľadom na to, že nie

je splnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g), písm. i) Trestného poriadku prokurátor navrhol dovolanie odmietnuť podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) posúdil vec najprv v zmysle § 382 Trestného poriadku a zistil, že dovolanie bolo podané obvineným F. X. ako oprávnenou osobou podľa § 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku, prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], v zákonnej lehote uvedenej v § 370 ods. 1 Trestného poriadku, potom ako dovolateľ využil svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok (odvolanie), o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku), s obsahovými náležitosťami podľa § 374 ods. 1 Trestného poriadku a s uvedením dôvodu dovolania podľa odseku 2 tohto ustanovenia.

Dovolací súd, ale zároveň zistil, že obvineným uplatnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) a písm. i) Trestného poriadku nie sú v posudzovanej veci zjavne splnené.

Úvodom považuje najvyšší súd za potrebné najprv vo všeobecnej rovine pripomenúť, že z konštrukcie a štruktúry jednotlivých dovolacích dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku vyplýva, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu je určené na nápravu výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných chýb. Dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa [primerane pozri rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod č. 57/2007-II]. Povedané inými slovami, dovolaním podaným z niektorého z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Trestného poriadku sa nemožno domáhať preskúmania skutkových zistení, na ktorých je založené napadnuté alebo jemu predchádzajúce rozhodnutie, a ani prehodnotenia vykonaného dokazovania. Pritom platí, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takéhoto dovolacieho dôvodu podľa § 371 Trestného poriadku. Nestačí, ak podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pokiaľ v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu (pozri napr. odôvodnenie rozhodnutia najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod č. 51/2014).

Pokiaľ ide o obvineným označený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, najvyšší súd stabilne judikuje, že právo na obhajobu je potrebné v zmysle tohto dovolacieho dôvodu chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu (§ 34 ods. 5 Trestného poriadku). Za porušenie práva na obhajobu podľa tohto ustanovenia preto nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, resp. uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Trestného poriadku. Ak by záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu učiný podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú a nebude ju už overovať ďalšími dôkazmi, zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, ktoré vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu (pozri rozhodnutia najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod č. 16/2013-I a 7/2011).

Obvinený v rámci tohto dovolacieho dôvodu poukázal na to, že nemal možnosť vyjadriť sa k vykonávaným dôkazom a nemal možnosť oboznámiť sa s dôkazmi. Uvedeným tvrdeniam však nezodpovedá obsah zápisníc z hlavných pojednávaní, z ktorých je zrejmé, že obvinený mal priestor pre uplatnenie svojich procesných práv, a to v celom rozsahu zákonného ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného poriadku. Najvyšší súd nezistil dôkaz, či časť konania, ku ktorému by sa obvinený nemal možnosť vyjadriť. Preto nezistil ani naplnenie uvedeného dovolacieho dôvodu.

Vo vzťahu k obvineným uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku je potrebné uviesť, že ho možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom. Nemožno ním napadnúť spôsob hodnotenia dôkazu súdom, keďže nesprávne hodnotenie dôkazu možno napraviť v odvolacom konaní, nie však v konaní o dovolaní. Proces dokazovania (a to nielen z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých, vo veci vykonaných dôkazov, dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Možno opakovane podotknúť, že podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku dôkazy v každom prípade hodnotí súd a prípadný nesúhlas s hodnotením vykonaných dôkazov zo strany procesných strán nezakladá žiaden dovolací dôvod.

V tejto súvislosti možno vo všeobecnosti pripomenúť, že Trestný poriadok výslovne ustanovuje, že súd a orgány činné v trestnom konaní môžu brať do úvahy len dôkazy, ktoré boli získané zákonným spôsobom. Z § 119 ods. 3 Trestného poriadku vyplýva, že dôkazným prostriedkom je procesný úkon, pomocou ktorého orgán činný v trestnom konaní alebo súd získava poznatky dôležité na objasnenie veci. Dôkazom je priamy poznatok alebo výsledok činnosti orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu, ktorý získal pomocou dôkazného prostriedku a slúži na objasnenie skutočností, ktoré sú predmetom dokazovania. Podmienkou, aby dôkazom mohlo byť naozaj „všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie vecí“, je, aby išlo o dôkazy získané zákonným spôsobom. Za zákonný spôsob získania dôkazu z dôkazných prostriedkov v zmysle § 119 ods. 3 Trestného poriadku treba podľa judikatúry považovať jednak splnenie formálnych (procesných) podmienok, vyžadovaných Trestným poriadkom alebo iným osobitným zákonom na vykonanie konkrétneho dôkazu, a jednak splnenie materiálnych (obsahových) podmienok, t. j. aby úkon, použitý dôkazný prostriedok na vykonanie, resp. získanie dôkazu, bol zameraný na zistenie tých skutočností, na ktoré zameraný a použitý môže byť (primerane pozri R 38/2003-I, ZSP 74/2006).

Zároveň netreba opomenúť aj ustanovenie § 119 ods. 4 Trestného poriadku, podľa ktorého strana môže dôkaz obstaráť alebo dať návrh na jeho vykonanie, avšak sama ho vykonať nemôže. Predmetná činnosť náleží len orgánom činným v trestnom konaní, prípadne súdu.

Pokiaľ ide o porušenie zákona, v tejto súvislosti najvyšší súd už stabilne v rámci svojej rozhodovacej činnosti zdôrazňuje (R 52/2013-III), že také porušenie by malo svojou povahou a závažnosťou zodpovedať porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čomu napokon zodpovedá i samotná povaha dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku. Z uvedeného potom logicky vyplýva, že v rámci tohto dovolacieho dôvodu možno úspešne uplatňovať aj nesprávny procesný postup súdu pri vykonávaní dôkazov, ale len vtedy, ak mal, resp. má negatívny materiálny dopad na práva obvineného. Ak sa nepreukážu takéto účinky nesprávneho procesného postupu pri vykonávaní dôkazov, potom nemožno hovoriť o naplnení dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o vzájomný vzťah dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c) a písm. g) Trestného poriadku, treba zároveň dodať, že ak dovolateľom tvrdená nezákonnosť dôkazu spočíva v zásadnom porušení práva obvineného na obhajobu, ku ktorému malo dôjsť pri jeho získaní alebo vykonaní, takto vecne vymedzená chyba zodpovedá (v prípade jej preukázania) iba dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, ktorý je v tomto prípade vo vzťahu k dôvodu dovolania podľa písm. c) tohto ustanovenia v pomere špeciality. Pritom platí, že viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené podľa § 385 ods. 1 Trestného poriadku, sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku), a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku (pozri rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod č. 120/2012-I). Inak povedané, pri zisťovaní dôvodov dovolania dovolacím súdom je rozhodujúca ich vecná špecifikácia dovolateľom a nie ich označenie podľa § 371 Trestného poriadku.

Ďalej je potrebné uviesť, že pri rozhodovaní o dovolaní, ktoré sa opiera o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, hodnotí najvyšší súd skutkový stav len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené. Predmetom tohto dovolacieho dôvodu tak môže byť len nesprávne právne posúdenie v skutkovej vete rozhodnutia ustáleného skutku, ale nikdy samotné skutkové zistenia, ktoré sú jej obsahom a ktoré nie je možné akokoľvek dopĺňať a meniť (pozri tiež rozhodnutie najvyššieho súdu a stanovisko jeho trestnoprávneho kolégia zverejnené v Zbierke pod č. 47/2008 a 3/2011). Pokiaľ ide o ďalšie námietky, ktoré obvinený v rámci dovolania vecne uplatnil a ktorých podstata je zrekapitulovaná vyššie, tieto majú skutkový charakter, keďže sa nimi snaží dosiahnuť revíziu skutkových zistení okresného súdu, ktoré si osvojil aj krajský súd a ktorých správnosť a úplnosť nemôže najvyšší súd v tomto konaní iniciovanom obvineným skúmať ani meniť. Námietky skutkovej povahy sú pritom uplatniteľné len v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku, ktorý je oprávnený použiť iba minister spravodlivosti. Najvyšší súd sa preto s týmto okruhom námietok obvineného nemohol zaoberať (primerane napr. rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod č. 14/2015).

V kontexte týchto všeobecných východísk najvyšší súd odkazuje na rozsiahle odôvodnenia rozsudkov okresného súdu ako aj krajského súdu a poukazuje na záver krajského súdu, že obvinený svojim konaním preukázal tú skutočnosť, že vedel o tom, že je členom určitého reťazca, ktorého cieľom bolo nezaplatiť daň z pridanej hodnoty za tovar, ktorý bol dodávaný predmetným spoločnostiam a za tým účelom boli potom vytvorené reťazce, ktoré sú uvedené v skutkovej vete rozsudku okresného súdu. Rovnako je potrebné poukázať na argumentáciu krajského súdu, že okolnosť, že obchodovanie medzi dvomi či viacerými podnikateľskými subjektami je po formálnej stránke v súlade so zákonom - právne perfektné, avšak to ešte neznamená, že nemohlo dôjsť k zneužitiu práva a tým napríklad aj k spáchaniu daňového trestného činu. Neoprávnenosti práva odpočítať daň tu totiž môže brániť zákaz znižovania práva, t. j. zákaz zneužitia mechanizmu DPH. Ak sa v trestnom konaní podarí preukázať, že daňový subjekt sa dopustí zneužitia práva, bude možné dospieť k záveru o neoprávnenosti uplatnenia odpočtu dane a tým aj záverov o neoprávnenosti uplatňovaného nároku na vrátenie DPH. V týchto prípadoch nebude možné konštatovať, že všetko bolo zrealizované v súlade so zákonom, že o každej obchodnej transakcii sú riadne vedené doklady a pod., pretože formálna správnosť dokladov nevyklučuje, že sa uskutočnili či už reálne alebo imaginárne úkony smerujúce k získaniu daňovej výhody. Z judikatúry vyplýva, že skrátením dane je aj vylákание daňovej výhody (pozri R 4/1995). O nelegálnom konaní obvineného svedčí jednak výpoveď obvineného N., ktorý potvrdil, že obvinený X. poznal obvineného K. a to aj napriek tomu, že K.Č. toto poprel a že s týmto bol v styku. Krajský súd poukázal aj ďalšiu skutočnosť, že obvinený X. okrem faktúr nevykonal žiadne účtovné úkony za firmy D. a D.-N., všetky tieto úkony vykonával obvinený N. a taktiež aj X. mu odovzdal všetky identifikačné údaje a kódy od firmy D. a D.-N., ktoré obvinený N. odovzdal K.. Ako aj na SMS-správu (hovor č. 5619, 5 zväzok č. 1. 57), ktorú vyhodnotil okresný súd v napadnutom rozsudku a z ktorej vyplýva, že obvinený X. musel poznať obvineného K.. Krajský súd taktiež vo svojom odôvodnení poukázal na konanie obvineného vo vzťahu k S., že pokiaľ by obvinený X. nevedel o tom, že sa jedná o reťazec firiem za účelom neodvedenia DPH, nemusel by hľadať namiesto Š. iného konateľa do firiem G. a F., ale mohol byť dodávaný tovar priamo cez jeho firmy D. a D.-N.. Najvyšší súd sa stotožnil so záverom krajského súdu, že okresný súd správne dospel k záveru, že obvinený svojim konaním naplnil pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 4 Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b), písm. i) Trestného zákona, nakoľko skrátil daň vo veľkom rozsahu a tento čin páchal po dlhší čas a organizovanou skupinou, teda závažnejším spôsobom konania. Možno teda dodať, že konanie obvineného súdy prvého a druhého stupňa správne právne kvalifikovali, a preto nedošlo k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Námietky obvineného týkajúce sa prezentovania svojho pohľadu na priebeh konania, sú námietkami vzťahujúcimi sa k preskúmvaniu správnosti a úplnosti zisteného skutku, ktorý však dovolací súd v konaní o dovolaní, ako už bolo vyššie uvedené, nemôže skúmať ani meniť, a z tohto dôvodu sa nimi ani nemôže (na podklade dovolania podaného obvineným) zaoberať.

Napokon, pokiaľ ide o argumentáciu obvineného, že poučenie podľa § 104 Trestného poriadku pred výkonom jednotlivých zaisťovacích úkonov pri získavaní dôkazov nie je postačujúce a v súlade so

zákonom, čím podľa neho došlo k porušeniu práv a tým k nezákonnému získaniu dôkazov, je potrebné uviesť, že orgány činné v trestnom konaní postupovali v súlade so zákonnými ustanoveniami.

V tejto súvislosti možno vo všeobecnosti poznamenať, že § 104 Trestného poriadku ustanovuje možnosť vykonať domovú prehliadku, osobnú prehliadku alebo prehliadku iných priestorov, alebo prehliadku pozemku len po predchádzajúcej výzve toho, u koho alebo na kom sa má taký úkon vykonať. Zmyslom predmetného ustanovenia je zabezpečiť primeranosť úkonu zo strany orgánov štátu, teda aby nemuseli neprimerane zasahovať v prípade, kedy požadovaný úkon je možné zabezpečiť tým, že osoba, ktorej je výzva určená, ju dobrovoľne vyplní - vydá požadované veci, osoby a pod. Je potrebné zdôrazniť, že príkazy súdu a prokurátora sa v trestnom konaní vydajú len v prípade zákonného dôvodu na zásah do ústavnou garantovaných základných alebo iných práv a slobôd dotknutých osôb.

V prejednávanej veci jednotlivým zaistovacím úkonom predchádzali písomné a odôvodnené príkazy, a ako vyplýva z jednotlivých zápisníc, ktoré obvinený podpísal, obvinený bol v zmysle § 104 Trestného poriadku vyzvaný k vydaniu vecí špecifikovaných v príkazoch na vykonanie jednotlivých zaistovacích úkonov (domové prehliadky a prehliadka iných priestorov v osobnom motorovom vozidle). Navyše, najvyšší súd opätovne poznamenáva, že k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku môže dôjsť iba vtedy, ak mal negatívny materiálny dopad na práva obvineného, teda len ak bolo odsúdenie obvineného založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere na dôkaze, ktorého získanie alebo vykonanie sa spochybňuje. Nemožno preto súhlasiť s argumentáciou obvineného, že išlo o nezákonne získané dôkazy pri jednotlivých prehliadkach, nakoľko nemali negatívny materiálny dopad na práva obvineného, keďže mal možnosť v konaní pred súdom v plnej miere uplatniť svoje právo na obhajobu, ktoré je súčasťou práva dovolateľa na spravodlivý proces.

Tieto dôvody viedli najvyšší súd k záveru, že v posudzovanej veci dôvody dovolania nie sú zjavne splnené, a preto dovolanie obvineného F. X. podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku na verejnom zasadnutí odmietol.

Uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.